

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové a soudců JUDr. Jany Kábrtové a Mgr. Tomáše Blažka ve věci

žalobce: **AGRO CS a. s.**, IČ 64829413
se sídlem Říkov 265, 552 03 Říkov
zastoupen JUDr. Tomášem Šetinou, advokátem
se sídlem Purkyňova 127, 612 00 Brno

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**,
se sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. října 2020, č. j. 40073/20/5000-10480-703694,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

I. Předmět řízení

1. Rozhodnutím zdejšího soudu ze dne 29. 5. 2020, sp. zn. 31 Af 41/2018 bylo zrušeno rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 7. 2018, č. j. 30658/18/5000-10480-703694, kterým byla zamítnuta odvolání žalobce proti platebnímu výměru Finančního úřadu pro Královéhradecký kraj na odvod za porušení rozpočtové kázně ze dne 13. 12. 2017, č. j.

1947791/17/2700-31472-602800 (dále jako „Platební výměr I“), jímž byl vyměřen odvod za porušení rozpočtové kázně do státního rozpočtu ve výši 537 262 Kč a proti platebnímu výměru Finančního úřadu pro Královéhradecký kraj na odvod za porušení rozpočtové kázně ze dne 13. 12. 2017, č. j. 1947789/17/2700-31472-602800 (dále jako „Platební výměr II“), jímž byl vyměřen odvod za porušení rozpočtové kázně do Národního fondu ve výši 3 044 484 Kč.

2. Žalovaný následně vydal na základě zrušujícího rozsudku zdejšího soudu ze dne 29. 5. 2020, č. j. 31 Af 41/2018 - 121 druhé rozhodnutí o odvolání dne 19. 10. 2020, č. j. 40073/20/5000-10480-703694 (dále jen „napadené rozhodnutí“ nebo „rozhodnutí“) a změnil výrok Platebního výměru I tak, že výši odvodu za porušení rozpočtové kázně snížil na částku ve výši 376 084,00 Kč a výrok Platebního výměru II změnil tak, že výši odvodu za porušení rozpočtové kázně snížil na částku ve výši 2 131 139,00 Kč. Včas podanou žalobou ze dne 30. 10. 2020 se žalobce domáhá zrušení tohoto rozhodnutí.

II. Obsah žaloby

a) Uzavření smlouvy o dílo vč. dodatku č. 1

3. Žalobce uvádí, že na základě rozhodnutí Ministerstva průmyslu a obchodu ČR o poskytnutí dotace ze dne 24. 7. 2009, č. j. 2074-09/5.3NM01-061/09/08200 ve znění pozdějších dodatků (dále jen jako „rozhodnutí o poskytnutí dotace“) byly žalobci poskytnuty finanční prostředky ve výši 35 944 000 Kč v rámci operačního programu Podnikání a inovace v rámci projektu Rekonstrukce výrobního areálu pro výrobní účely společnosti AGRO CS (dále jen jako „projekt“).
4. Dne 11. 10. 2016 byla u žalobce zahájena daňová kontrola Finančním úřadem pro Královéhradecký kraj, jejímž předmětem byla „kontrola skutečností rozhodných pro správné zjištění a případné stanovení odvodu za porušení rozpočtové kázně“ a to dle zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech v platném znění. Finanční úřad pro Královéhradecký kraj dospěl k závěru, že žalobce v rámci zadávacího řízení na veřejnou zakázku „Projektové a inženýrské práce v souvislosti s realizací rekonstrukce výrobního areálu pro výrobní účely (dále jen jako „zadávací řízení I“) postupoval v rozporu se zněním zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách v platném znění, když uzavřel s vítězem zadávacího řízení I smlouvu o dílo včetně dodatku č. 1 v rozporu se zněním zadávacích podmínek a vybranou nabídkou a rovněž když došlo k navýšení ceny předmětné veřejné zakázky o 143 365 Kč, ačkoliv nedošlo k uzavření žádného dodatku ke smlouvě o dílo, tedy není znám důvod navýšení nabídkové ceny. Finanční úřad pro Královéhradecký kraj dospěl dále k závěru, že žalobce nepostupoval v souladu se zákonem, když v rámci zadávacího řízení na veřejnou zakázku „Stavební práce – rekonstrukce výrobního areálu pro výrobní účely společnosti (dále jen jako „zadávací řízení II) nejednoznačně specifikoval kritéria zadávacího řízení II, a to 1) záruční podmínky a 2) způsob zajištění kontroly jakosti díla. Dále bylo Finančním úřadem pro Královéhradecký kraj konstatováno, že žalobce v rozporu se zákonem uzavřel s vítězným uchazečem, společností STYLBAU, s. r. o. dne 25. 7. 2008 smlouvu o dílo č. 08/1166 s termínem plnění zakázky v délce 41 týdnů od zahájení provádění díla, ačkoliv v nabídce uvedla společnosti STYLBAU, s. r. o. plnění zakázky v délce 39 týdnů.
5. Odvod za porušení za rozpočtové kázně v prvním rozhodnutí o odvolání žalovaný stanovil ve výši 10 % z poskytnutých peněžních prostředků (u zadávacího řízení I se

jednalo o 120 345,56 Kč a u zadávacího řízení II se jednalo o 3 461 399,72 Kč). Proti tomuto rozhodnutí o odvolání brojil žalobce žalobou dne 4. 9. 2018 a namítal mj., že se nedopustil žádného porušení rozpočtové kázně. Zdejší soud dne 29. 5. 2020, č. j. 31 Af 41/2018-121 (dále jen jako „rozsudek“) zrušil rozhodnutí žalovaného o odvolání a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Po vrácení věci žalovanému tento rozhodl tak, že platební výměr I se mění a odvod za porušení rozpočtové kázně činí namísto 537 262 Kč částku ve výši 376 084 Kč a platební výměr II se mění a odvod za porušení rozpočtové kázně činí namísto 3 044 484 Kč částku ve výši 2 131 139 Kč. V napadeném rozhodnutí se žalovaný zabýval vytýkanou nepřezkoumatelností a uzavřel, že v případě žalobce se stále jedná o porušení rozpočtové kázně, neboť nebyla naplněna podmínka objektivit dle čl. VII odst. 5 Pravidel. Odvod za porušení rozpočtové kázně žalovaný v napadeném rozhodnutí stanovil ve výši 7 % namísto původních 10 %.

6. Žalobce směřuje svoji žalobu na otázku zákonnosti postupu uzavření smlouvy o dílo v zadávacím řízení I a proti závěru žalovaného o tom, že došlo k naplnění principu proporcionality a zásady legitimního očekávání, když došlo v napadeném rozhodnutí ke snížení odvodu za porušení rozpočtové kázně z 10 % na 7 %.
7. První žalobní námitkou se žalobce vyjadřuje k otázce ohledně zákonnosti postupu při uzavření smlouvy o dílo vč. dodatku 1 v rámci zadávacího řízení I. Žalovaný v prvním rozhodnutí o odvolání namítal, že při uzavření smlouvy o dílo postupoval žalobce v rozporu se zadávací dokumentací, která stanovila, že dodávka má být realizována nejpozději do 15. 5. 2008. Žalobce uzavřel s vítězem zadávacího řízení 1 smlouvu o dílo dne 30. 4. 2008 s termínem realizace dodávky 15. 5. 2008, posléze byl dodatkem č. 1 ke smlouvě o dílo termín realizace prodloužen do 6. 6. 2008. Důvodem prodloužení termínu realizace plnění smlouvy o dílo byla skutečnost, že se do prodlení s dodáním dostal dodavatel dispozic regálového systému, společnost Jungheinrich (ČR) s.r.o, která dodala dispozice k regálovému systému dne 17. 5. 2008, ačkoliv termín dodání byl dřívější, a to i přes několikeré urgency ze strany žalobce. Žalobce dodává, že poskytovatel dotace neměl s prodloužením termínu v průběhu výběrového řízení žádný problém.
8. Žalobce uvádí, že bez komplexní a odborné znalosti dispozic regálového systému nebylo možné pokračovat v realizaci zbylých částí celého projektu. Žalobci tedy v dané situaci nezbylo, než vyčkat na dodání dispozic regálového systému od dodavatele. Žalobce považuje danou skutečnost za objektivní dle čl. VII, odst. 5 rozhodnutí o poskytnutí dotace, ve kterém je uvedeno, že: *„V případě, kdy příjemce dotace prokáže, že porušení bylo způsobeno nepředvídatelnými okolnostmi vylučujícími jeho odpovědnost, nepovažuje se takové porušení za porušení rozpočtové kázně.“* Žalobce neměl možnost ovlivnit termín dodání dispozic regálového systému. Tato okolnost vylučující odpovědnost žalobce byla v době sjednání dodávky nepředvídatelná a způsobena výhradně jednáním na straně dodavatele dispozic regálového systému.
9. Žalobce odkazuje na Výsledek kontrolního zjištění Finančního úřadu pro Královéhradecký kraj ze dne 31. 8. 2017, č. j. 1525399/17/2700-31472-602800 (dále jako „Výsledek kontrolního zjištění“), které se na str. 12 zabývalo dodatky č. 2 a 3 ke smlouvě o dílo se společností STYLBAU, kdy došlo postupně k prodlužování termínu plnění díla z 15. 5. 2009 na 14. 7. 2009 a dále na 30. 9. 2009, když důvodem takového prodlužování byly požadavky MÚ Náchod, odboru životního prostředí. Zde Finanční úřad konstatoval, že není zcela jasné, zda jsou důvody pro prodloužení termínu plnění díla

objektivní či nikoliv, a tak ponechává tyto skutečnosti bez nálezu. Ani v jednom případě se žalobce nedopustil žádného porušení povinností a situaci nemohl ovlivnit.

10. Žalobce tak uzavírá, že se nedopustil porušení rozpočtové kázně, kdy prodloužení termínu dodání bylo způsobeno objektivními skutečnostmi. Nikoliv na okraj dodává, že k této skutečnosti by došlo u kteréhokoliv subjektu, u kteréhokoliv uchazeče o veřejnou zakázku. Žádný z uchazečů tak nebyl a ani nemohl být diskriminován.
11. Žalobce odkazuje na bod 45 rozsudku krajského soudu, v němž krajský soud vrátil žalovanému věc k dalšímu řízení s požadavkem na provedení myšlenkové úvahy, zda dle zadávací dokumentace lze dospět k závěru, že skutečnosti, které měly vliv na posunutí termínu, byly objektivní skutečnosti, které žalobce nemohl ovlivnit. Žalobce uvádí, že správce daně sám konstatoval, že předmětná změna by neovlivnila pořadí uchazečů. Žalobce odkazuje na napadené rozhodnutí žalovaného, ve kterém žalovaný má postupovat v intencích připomínek krajského soudu a tvrdí, že zásadně nesouhlasí s argumentací žalovaného o „neobjektivitě“ důvodu vylučující její odpovědnost. Žalobce opakuje, že hlavním a jediným důvodem k uzavření dodatku č. 1 ke smlouvě o dílo bylo prodloužení dodavatele dispozic regálového systému. Jakmile dodavatel dispozic regálového systému dodal požadovaný předmět díla, žalobce ihned uzavřel s vítězným uchazečem dodatek č. 1 ke smlouvě o dílo, neboť v tu dobu již fakticky vypršela lhůta pro termín plnění dle výběrového řízení. Argumentace žalovaného, že vina leží na straně žalobce, neboť tento dodal podkladovou dokumentaci pozdě, je zcela absurdní, když faktickým viníkem byl dodavatel dispozic regálového systému. Obratem po dodání podklady předal vítěznému uchazeči a uzavřel s ním dodatek č. 1 ke smlouvě o dílo. Posléze o tomto informoval poskytovatele dotace a více již udělat nemohl. Argumentace žalovaného, že si měl být vědom nesprávně nastavené lhůty (krátké časové období), je v kontextu toho, že dispozice opožděně dodal dodavatel, nikoliv žalobce, irelevantní.
12. Žalobce má dále za to, že z argumentace žalovaného zcela jednoznačně vyplývá odtržení žalovaného od reality dodavatelsko-odběratelských vztahů v rámci investiční výstavby. V daném případě rozsáhlé rekonstrukce areálu bývalé textilní továrny Tiba na nové skladovací prostory žalobce se jednalo o složitý komplex navazujících dodavatelských a subdodatelských prací, kdy vzájemná závislost jednotlivých subdodavatelů výsledného díla a vzájemná závislost jednotlivých kroků výstavby je pro každou obdobnou rekonstrukci tzv. brownfieldů zcela charakteristická. Objednatel takového díla, byť při vynaložení veškerého úsilí a jednání v rámci maximální možné míry péče řádného hospodáře, není objektivně schopen při uzavření příslušné smlouvy o dílo predikovat veškeré potenciální budoucí komplikace, které se z objektivních důvodů mohou následně vyskytnout. Žalobce však v daném případě právě požadavku péče řádného hospodáře beze zbytku dostál, neboť nastalé prodloužení dodavatele dispozic regálového systému okamžitě řešil a přímo s poskytovatelem podpory konzultoval. Společně s poskytovatelem podpory pak přistoupil k jedinému možnému řešení dané situace, tj. uzavřel s vítězným uchazečem dodatek č. 1 ke smlouvě o dílo. S ohledem na schválení tohoto postupu ze strany poskytovatele dotace tedy měla legitimní očekávání správnosti zvoleného postupu. Z výše uvedeného je zřejmé, že absentuje subjektivní stránka odpovědnostního vztahu, tj. zavinění žalobce.
13. V závěru žalobce znovu zdůraznil, že se nabízí komparace s dodatky č. 2 a 3 ke smlouvě o dílo. V těchto případech bylo správcem daně konstatováno, že není zcela jasné, zda jsou důvody pro prodloužení termínu plnění díla objektivní či nikoliv, a tak ponechává tyto

skutečnosti bez nálezu. Jinými slovy, nebylo prokázáno porušení rozpočtové kázně, nedošlo k uložení odvodu za porušení rozpočtové kázně. Prodlení v těchto případech bylo zapříčiněno: Dodatek č. 2 – zpoždění nabytí právní moci stavebního povolení v důsledku požadavků odboru životního prostředí; Dodatek č. 3 – pozdní předání projektové dokumentace na terénní úpravy dodavateli; opožděné dodání technologie; nutnost měření hluku při provozu technologie. Především u dodatku č. 3 bylo dle žalobce evidentní, že důvod k prodloužení lhůty je zcela totožný s důvodem u uzavření dodatku č. 1 ke smlouvě o dílo. V jednom případě však o nepředvídatelné okolnosti vylučující odpovědnost jde, ve druhém nejde. Žalobce v kontextu závěru o neporušení rozpočtové kázně u dodatků č. 2 a 3 tak nechápal, proč je naopak dodatek č. 1 ke smlouvě o dílo žalovaným za porušení rozpočtové kázně považován.

b) Zásada proporcionality, stanovení odvodu ve výši 7 %

14. Žalobce poukazuje na to, že žalovaný odůvodnil 7% výši stanoveného odvodu v bodech 53) až 65) napadeného rozhodnutí a uvedl, které okolnosti považuje za polehčující a které za přitěžující. Žalobci však i nadále není zřejmé, jak k výši 7 % žalovaný došel (totéž platilo i v případě 10 %), resp. zda mají stávající pochybení (celkem 3 dle žalovaného) odlišnou váhu či nikoliv. Žalobce se táže, zda pochybení v podobě nejasných pojmů, které bylo nově odstraněno z pochybení, mělo hodnotu 3% odvodu a zda tím pádem ostatní pochybení měly či mají hodnotu jinou a které z daných pochybení má jakou hodnotu, resp. které má nejvyšší. Žalobce přitom zdůrazňuje, že i kdyby připustil existenci všech stávajících pochybení, potom dvě z nich (prodloužení doby plnění) by nastaly u kteréhokoliv jiného vítězného dodavatele. Tato pochybení by tak měla být hodnocena jako zásadně marginální. U pochybení v podobě navýšení hodnoty veřejné zakázky o 143 365 Kč na 3 008 639 Kč by se přitom jednalo o navýšení hodnoty o 4,7 %, tj. i zde lze konstatovat, že navýšení bylo minimální. Žalobce má s odkazem na rozsudek zdejšího soudu za to, že v tomto směru je napadené rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelné.
15. Žalobce s odkazem na rozsudek krajského soudu uvádí, že nehledě na závěr ohledně pochybení při uzavírání smlouvy o dílo, tu je prostor pro snížení odvodu až na 5 %, tj. na minimální výši uvedenou v Pokynu D-38 (dříve Pokynu D-27). Žalobce tvrdí, že krajský soud tím vcelku zřetelně naznačil, že závěr o pochybení ohledně uzavírání smlouvy v rámci Zadávacího řízení I zde není rozhodující a již v době rozhodnutí krajského soudu zde byl prostor pro snížení odvodu až na výši 5%. Na tomto místě žalobce zdůrazňuje, že žalovaný je vázán právním názorem správního soudu, jakožto fakticky nadřízeného orgánu v rámci správního soudnictví. Žalobce tak uzavírá, že i nadále tu je prostor pro snížení odvodu až na 5 %, a to platí bez ohledu na to, zda pochybení v otázce uzavírání smlouvy o dílo je či není pochybením.

III. Vyjádření žalovaného

16. Předně žalovaný podotýká, že námitky uplatněné v předložené žalobě již byly s ohledem na zrušující rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové č. j. 31 Af 41/2018 - 121 ze dne 29. 5. 2020 dostatečně vypořádány, přičemž žalovaný především odstranil vytykanou nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů. Žalovaný má důvodně za to, že v rámci nově otevřeného odvolacího řízení s námitkou termínového posunu dodávky u zadávacího řízení 1, který byl dle žalobce způsoben objektivními skutečnostmi, se

dostatečně a přesvědčivě vypořádal a rovněž předešel důvody pro uložení odvodu za porušení rozpočtové kázně ve výši 7 % (respektive jeho snížení z 10 % na 7 %).

a) Uzavření smlouvy o dílo, včetně dodatku č. 1 v rozporu se zadávací dokumentací - doba plnění, naplnění objektivního důvodu - prodlení dodavatele, nedůvodné rozlišování mezi jednotlivými důvody.

17. Žalovaný má za to, že příprava žalobce nekorespondovala s jeho požadavky uvedenými v zadávací dokumentaci. Zadávací podklady ostatně žalobce sám poskytl zpracovateli projektové dokumentace opožděně. Žalobce mohl ovlivnit skutečnosti týkající se smysluplnosti nastavení (krátké) lhůty dodávky jako hodnotícího kritéria, když měl včas identifikovat své potřeby a k těmto potřebám realizovat odpovídající zadávací řízení. Žalobce mohl ovlivnit časovou dispozici (promítnout náročnost realizace díla do svých požadavků v zadávací dokumentaci), proto mu nesprávně stanovenou lhůtu, které si byl záhy vědom, lze klást k tíži. Pravidla zakazovala měnit podmínky, které byly výsledkem zadávacího řízení, což bylo žalobcem porušeno. V daném kontextu není zřejmé, proč si žalobce zvolil jako hodnotící kritérium termín dodávky maximálně do 15. 5. 2008 (s váhou 50 %), když si vzhledem k popsáným okolnostem nemohl být jistý jejich dodržením. Stěžejní dílčí kritérium (termín dodání) byl změněn dodatkem č. 1 do 6. 6. 2008 v rozporu se zadávací dokumentací.
18. Žalobce taktéž argumentuje realitou složitého komplexu dodavatelsko-odběratelských vztahů, od kterých je dle jeho názoru žalovaný odtržen. Žalovaný nejprve upozorňuje na skutečnost, že na dotaci není právní nárok a že její poskytnutí je vázáno na přísné podmínky právě z důvodu poskytnutí veřejných prostředků jako beneficia ze strany státu. Nicméně právě s ohledem na tvrzenou rozsáhlou rekonstrukci, které si je žalobce vědom, měl žalobce tuto skutečnost zohlednit při nastavování časových parametrů v rámci zadávací dokumentace. Jak již žalovaný výše předešel, žalobce poskytl rozhodující zadávací podklady zpracovateli projektové dokumentace opožděně. Samotná dodací lhůta byla v zadávací dokumentaci stanovena jako velmi krátká i v případě, pokud by žalobcem byly zadávací podklady připraveny včas (nadto termín dodání jako kritérium pro výběr dodavatele měl váhu 50 %). Žalovaný se domnívá, že žalobce měl pečlivěji vyhodnotit časový aspekt dodací lhůty a stanovit reálné a daným podmínkám odpovídající lhůty a ty pak uvést v zadávací dokumentaci.
19. Žalovaný rovněž nesouhlasí, že by tento postup (uzavření dodatku č. 1 ke smlouvě o dílo), byl (výslovně) schválen poskytovatelem dotace. Taková skutečnost z ničeho nevyplývá a rozhodně žalobce nemohl důvodně legitimně očekávat správnost zvoleného postupu. Tvrzení žalobce, že změny podmínek smlouvy o dílo byly konzultovány s poskytovatelem, nebylo žalobcem nikterak prokázáno a na základě výše uvedeného časového sledu událostí se jeví nepravděpodobným.
20. Pokud žalobce tvrdí, že nesprávně nastavené kritérium termínu plnění je toliko domněnkou žalovaného, žalovaný má za to, že je oprávněn učinit si úsudek o tom, zda lze uvedené považovat za objektivní kritérium vylučující odpovědnost žalobce za porušení rozpočtové kázně, a to bez ohledu na to, že k tomu byl zavázán zrušujícím rozsudkem krajského soudu. Žalovaný proto předešel přezkoumatelnou správnou úvahu, která je logicky soudržná a ze které vyplývá, že termínový posun nebyl způsoben nepředvídatelnými okolnostmi.

21. Skutečnost, že samotný postup žalobce vedl ke změně termínu realizace v rozporu se zadávací dokumentací, naznačuje, že se jedná o situaci, kterou z objektivních důvodů mohl žalobce předvídat. Nelze tedy takové porušení srovnávat s jinými komplikacemi v rámci předmětné investiční výstavby, např. požadavky Městského úřadu Náchod, odboru životního prostředí.
22. Žalovaný zdůrazňuje, že dané pochybení bylo způsobilé ovlivnit ve svém důsledku výsledek zadávacího řízení, a to že jej neovlivnilo, bylo pouze důsledkem souhry aktuálních okolností.

b) Zásada proporcionality, stanovení odvodu ve výši 7 %.

23. Žalovaný se především domnívá, že nesouhlas žalobce se stanovením odvodu za porušení rozpočtové kázně ve výši 7 % ještě nezakládá nepřezkoumatelnost rozhodnutí. Žalovaný se důvodně domnívá, že se řídil právním názorem krajského soudu, když odstranil vytýkanou nepřezkoumatelnost stran tvrzené objektivní důvodů pro pozdní dodání regálového systému. Žalovaný rovněž přihlédl k tomu, že dílčí hodnotící kritéria na posouzení nabídek, která nastavil žalobce, jsou přiměřeně konkrétní (viz bod 42 žalobou napadeného rozhodnutí). Ke snížení odvodu na 5 % však nepřistoupil, když po zhodnocení všech relevantních skutečností dospěl k odůvodněnému závěru, že předmětná pochybení sice nevedla k nenaplnění účelu poskytnuté dotace, ale došlo k porušení zásady transparentnosti a zákazu diskriminace.
24. V případě žalobce bylo při stanovení odvodu za porušení rozpočtové kázně postupováno dle čl. I bodu 13 Přílohy Pokynu D - 38, jenž stanoví odvod za porušení rozpočtové kázně ve výši 50 % z částky použité na financování předmětné veřejné zakázky s možností snížení až na 5 %. V rámci správní úvahy žalovaný zohlednil jako okolnosti svědčící ve prospěch žalobce zejména skutečnost, že daná pochybení neovlivnila naplnění stanoveného účelu deklarovaného rozhodnutím o poskytnutí dotace, dále že poskytnuté finanční prostředky byly vynaloženy na projekt, k němuž byla dotace určena a také že byl dodržen termín ukončení projektu. Žalovaný přihlédl k tomu, že obě zadávací řízení byla realizována již v roce 2008 (bez dostatečných zkušeností se zadáváním veřejných zakázek), zjištěná pochybení nebyla zapříčiněna vědomým jednáním žalobce s cílem obcházet podmínky rozhodnutí o poskytnutí dotace a také k tomu, že nedošlo k pochybení ve vymezení dílčích hodnotících kritérií „záruční podmínky“ a „způsob zajištění kontroly jakosti díla“. V neprospěch žalobce pak bylo vyhodnoceno jeho pochybení jak v zadávacím řízení 1, tak i v zadávacím řízení 2. V důsledku těchto dvou pochybení mohl být ovlivněn výsledek zadávacího řízení a daná pochybení mohla vést k ne hospodárnému a neefektivnímu vynakládání veřejných prostředků. Podstata porušení rozpočtové kázně nespočívala ve formální vadě vzniklé mimo vůli žalobce, který by ji nebyl schopen ovlivnit a která by neměla žádný vliv na hospodárnost čerpání dotace.
25. Žalovaný konstatuje, že je zcela zřejmé, že k porušení rozpočtové kázně žalobcem došlo. Žalovaný se přitom zabýval závažností pochybení, kterých se žalobce dopustil a v tomto ohledu posuzoval i přiměřenost výše odvodu za porušení rozpočtové kázně. Žalovaný v tomto ohledu respektoval konstantní judikaturu NSS, viz např. rozsudek NSS č. j. 2 As 106/2014 - 46 ze dne 26. 9. 2014, cit.: „... při stanovení výše odvodu je třeba zvažovat okolnosti konkrétního porušení rozpočtové kázně a vycházet z principu proporcionality mezi závažností tohoto porušení a výší za ně předepsaného odvodu. [...] v každém konkrétním

případě je třeba vážit, zda je důvod k odvodu v plné výši čerpaných či poskytnutých prostředků státního rozpočtu, či k odvodu odpovídajícímu konkrétnímu dílčímu pochybení.“

IV. Replika

26. Žalobce namítá nedůvodnost rozlišování mezi důvodem prodloužení lhůty dle dodatku č. 1 (žalovaný neuznává tuto skutečnost jako objektivní příčinu) a dle dodatku č. 2 a 3 (žalovaný má za to, že se jedná o objektivní příčinu).
27. Žalobce, i kdyby připustil argumentaci žalovaného, že porušil své povinnosti, když měl s dostatečným předstihem vyhodnotit a zanalyzovat, zda navrhovaná lhůta k dodání je lhůtou rozumně nastavenou, zdůrazňuje, že potom by stejně muselo dojít k prodloužení termínu, neboť se do prodlení dostal dodavatel dispozic regálového systému. Jinými slovy, dopad na všechny uchazeče o výběrové řízení by byl zcela shodný. Prodlení dodavatele regálových dispozic je dle názoru žalobce objektivní příčinou. Rozhodný je přitom vztah k zásadě transparentnosti, rovnosti a zákazu diskriminace, tj. zda ono jednání mělo nebo mohlo mít vliv na průběh výběrového řízení. Dále pak žalobce uvádí, že je nutné nahlížet na jeho případ optikou doby, kdy situace vznikla a bylo tedy potřebné, reagovat na opožděné dodání zboží sjednáním zmíněného dodatku ke smlouvě.
28. Jednalo se navíc o rekonstrukci tzv. brownfieldu, přičemž se jednalo o první takový projekt v dlouhodobé historii žalobce, který nedisponoval zkušenostmi s tak náročnou rekonstrukcí. Žalobce tak postupoval dle svého nejlepšího vědomí a s náležitou péčí v dané situaci.
29. Prodloužení lhůty k dodání nemělo, dle názoru žalobce, žádný vliv na průběh výběrového řízení, když žádný uchazeč nevznesl námitku, že byl v důsledku prodloužení lhůty poškozen (tj. mohl se přihlásit, ale právě s ohledem na krátkou lhůtu se nepřihlásil) a konečně, výsledek výběrového řízení by byl zcela totožný.
30. Dle názoru žalobce se žalovaný s námitkou o nepřezkoumatelnosti nevypořádal dostatečně. Žalobci stále není zřejmé, které skutečnosti dle žalovaného svědčí ve prospěch a které v neprospěch žalobce, a tedy není zřejmé, jak žalovaný hodnotí jednotlivá porušení v souvislosti s výší odvodu. Při vydání prvního rozhodnutí ve věci žalovaný rozlišil čtyři porušení a celkovou výší odvodu 10 %. Mezi jednotlivými porušeními nerozlišoval co do závažnosti a všechna porušení posuzoval shodně. V napadeném rozhodnutí konstatuje neporušení, pokud jde o pojmy záruční podmínky a kontrola jakosti provádění díla, přičemž i nadále konstatuje porušení spočívající v prodloužení termínu realizace plnění a uzavírá, že odvod činí 7 %. Je tedy zřejmé, že žalovaný posuzuje jednotlivá porušení odlišně. Druhou variantou je, že mezi jednotlivými porušeními nerozlišuje. Potom tu však opravdu absentuje relevantní důvod, proč nesnížit odvod ze stanovených 7 % na konečných 5 %.

V. Ústní jednání

31. Při nařízeném jednání odkázal žalobce na písemný obsah žaloby a následnou repliku. Shrnul, že žaloba se opírá o dva žalobní body. V prvním bodě upozorňuje na skutečnost, že ke smlouvě o dílo byly následně uzavřeny tři dodatky, prakticky ze stejných důvodů, přičemž odvod za porušení rozpočtové kázně byl uložen pouze za uzavření prvního dodatku č. 1. Důvodem dodatku č. 3 bylo pozdní předání projektové dokumentace. V druhém žalobním bodu zástupce žalobce k otázce proporcionality uvedl, že

z napadeného rozhodnutí není zřejmé, na základě jakých úvah dospěl žalovaný k závěru, že za předmětná pochybení by měl být uložen odvod ve výši 10 % a následně 7 %. Upozornil, že i zdejší soud v předcházejícím soudním řízení vyslovil úvahu, že vidí důvod pro snížení odvodu pod 7 %. V závěrečném návrhu pak zástupce žalobce zdůraznil, že žalovaným vzpomínaná porušení neměla vliv na výsledek výběrového řízení. Považoval za správné, aby odvod za porušení rozpočtové kázně byl uložen pouze ve výši 5 %, neboť důvody pro jeho uložení lze považovat za marginální, nenarušující účel dotace. Z napadeného rozhodnutí přitom nelze seznat, proč žalovaný odvod na tuto procenta nesnížil. Dále uvedl, že dotace byla poskytnuta ex post, takže k jejímu proplacení došlo až poté, co již bylo plnění uskutečněno. Navíc k poskytnutí dotace došlo již v roce 2009 a daňová kontrola byla zahájena až s mnohaletým odstupem. Nelze odhlédnout od toho, že metodika k dotacím nebyla tak důsledně propracována jako dnes a žalobce žil mnoho let v domnění, že veškeré povinnosti stanovené rozhodnutím o poskytnutí dotace řádně splnil.

32. Pověřený pracovník žalovaného při nařízeném jednání odkázal na svá písemná vyjádření včetně odůvodnění napadeného rozhodnutí a uvedl, že má za to, že nově vydané napadené rozhodnutí nedostatky vytknuté zdejším soudem odstranilo a že postup při snížení odpočtu za porušení rozpočtové kázně z 10 % na 7 % byl řádně odůvodněn.

VI. Posouzení věci krajským soudem

33. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Po prostudování obsahu správního spisu v kontextu s názory Nejvyššího správního soudu vyslovenými ve zrušujícím rozsudku ze dne 13. 12. 2022, č. j. 10 Afs 22/2022 - 41 pak dospěl k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům.
34. Z průběhu daňového řízení krajský soud zjistil, že žalobci byly na základě rozhodnutí Ministerstva průmyslu a obchodu o poskytnutí dotace ze dne 24. 7. 2009, č. j. 2074-09/5.3NM01-061/09/08200 ve znění pozdějších dodatků poskytnuty finanční prostředky ve výši 35 944 000 Kč v rámci Operačního programu Podnikání a inovace (dále jako „OPPI“) v rámci projektu s názvem „Rekonstrukce výrobního areálu pro výrobní účely společnosti AGRO CS“ (dále jako „Projekt“).
35. Dne 11. 10. 2016 byla Finančním úřadem pro Královéhradecký kraj zahájena u žalobce daňová kontrola, jejímž předmětem byla „kontrola skutečností rozhodných pro správné zjištění a případné stanovení odvodu za porušení rozpočtové kázně“, a to dle zákona o rozpočtových pravidlech. Žalobce se ke kontrolním zjištěním vyjádřil dne 15. 6. 2017 a následně k datu 14. 9. 2017 došlo k projednání zprávy o daňové kontrole. Finanční úřad pro Královéhradecký kraj dospěl k závěru, že: - Žalobce v rámci zadávacího řízení na veřejnou zakázku „Projektové a inženýrské práce v souvislosti s realizací rekonstrukce výrobního areálu pro výrobní účely“ (dále jako „Zadávací řízení 1“) postupoval v rozporu se zákonem č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v platném znění; - Žalobce v rámci zadávacího řízení na veřejnou zakázku „Stavební práce – rekonstrukce výrobního areálu pro výrobní účely společnosti“ (dále jako „Zadávací řízení 2“) postupoval v rozporu se zákonem o veřejných zakázkách. Na základě těchto zjištění pak Finanční úřad pro Královéhradecký kraj stanovil odvod ve výši 10 % z poskytnutých peněžních prostředků (u Zadávacího řízení 1 se jedná o 120 345,56,-Kč, tj. 10 % z 1 203 455,60 Kč a

u Zadávacího řízení 2 se jedná o 3 461 399,72,-Kč, tj. 10 % z 34 613 997,20 Kč). Z průběhu daňového řízení je dále zřejmé, že finanční úřad postupoval při stanovení odvodu za porušení rozpočtové kázně rovněž dle Pokynu č. GFŘ-D-27 ze dne 31. 3. 2016, v němž je pro daný typ porušení rozpočtové kázně v rozmezí 25-50% z částky použité na financování předmětné veřejné zakázky s možností snížení až na 5%.

36. Při posouzení žalobních námitek vycházel krajský soud z ustanovení § 44 odst. 1 písm. b) zákona č. 218/2000 Sb. o rozpočtových pravidlech (dále jen „zákon o rozpočtových pravidlech“) uvádí: „*porušením rozpočtové kázně je ... b) neoprávněné použití nebo zadržení peněžních prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu, státního fondu, Národního fondu nebo státních finančních aktiv jejich příjemcem.*“ Podle § 44a odst. 3 písm. a) této právní úpravy „*fyzická osoba nebo právnická osoba jiná než stát, která porušila rozpočtovou kázeň, je povinna provést prostřednictvím místně příslušného finančního úřadu odvod za porušení rozpočtové kázně do státního rozpočtu, jestliže porušila rozpočtovou kázeň podle § 44 odst. 1 písm. b) tím, že neoprávněně použila nebo zadržela peněžní prostředky podle § 44 odst. 2 písm. j) nebo jestliže porušila rozpočtovou kázeň podle § 44 odst. 1 písm. i) nebo j).*“
37. Dále krajský soud vycházel při svých úvahách z ustálené soudní judikatury, z níž lze dovodit, že správní orgán je povinen při ukládání sankce za porušení rozpočtové kázně ve formě odvodu zejména zohlednit závažnost konkrétních porušení podmínek poskytnutí dotace, závažnost jednotlivých pochybení příjemce dotace ve vztahu k čerpané částce prostředků státního rozpočtu, posoudit, v jaké fázi realizace smlouvy o dílo k těmto pochybením docházelo a jaké byly dopady těchto pochybení, a vymezit, jaká část dotace byla čerpána bezchybně, a tuto bezchybnou část zhodnotit v rámci proporcionality výše odvodu (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2014, č. j. 2 Afs 49/2013 – 34).
- a) *Uzavření smlouvy o dílo vč. dodatku č. 1*
38. Ze skutkových okolností projednávané věci je zřejmé, že žalobce uzavřel smlouvu o dílo s vítězným uchazečem, společností ORGATEX-NÁCHOD s.r.o. dne 30. 4. 2008, přičemž termín předání dokumentace byl sjednán na 15. 5. 2008. Následně dne 19. 5. 2008 byl uzavřen dodatek ke smlouvě o dílo, který termín předání dokumentace posunul k datu 6. 6. 2008. Za důvod prodloužení termínu realizace plnění smlouvy o dílo označil žalobce skutečnost, že se do prodlení s dodáním dostal dodavatel dispozic regálového systému, který dispozice dodal až dne 17. 5. 2008, ačkoliv termín dodání byl dřívější, a to i přes několikeré urgency ze strany žalobce. Žalobce měl nepochybně za to, že bez komplexní a odborné znalosti dispozic regálového systému nebylo možné pokračovat v realizaci zbylých částí celého projektu, takže mu nezbylo, než vyčkat na dodání dispozic regálového systému od dodavatele. Tuto skutečnost považoval žalobce za objektivní, neboť nemůže být schopen predikovat veškeré potenciální budoucí komplikace. Měl tak za to, že postupoval v souladu s čl. VII. odst. 5 Přílohy rozhodnutí o poskytnutí dotace, který pamatuje právě na případy porušení rozpočtové kázně, dle něhož „*V případě, kdy příjemce dotace prokáže, že porušení bylo způsobeno nepředvídatelnými okolnostmi vylučujícími jeho odpovědnost, nepovažuje se takové porušení za porušení rozpočtové kázně.*“
39. Spor mezi účastníky řízení tak byl veden o to, zda uzavření dodatku č. 1 k uvedené smlouvě o dílo bylo způsobeno nepředvídatelnými okolnostmi, které by odpovědnost žalobce vylučovaly.

40. Krajský soud předně konstatuje, že již ze samotného předmětu Smlouvy o dílo na projektové a inženýrské práce vyplývá, že se jednalo o dílo velice rozsáhlé a náročné, což od žalobce vyžadovalo, aby k realizaci takového díla přistoupil obezřetně a v širším kontextu posuzoval jednotlivé časové dimenze. Vyžadovalo se tedy od něho důsledné zvážení jednotlivých termínů dodání tak, aby mohly reálně navazovat na stanovené lhůty a požadavky vyjádřené v zadávací dokumentaci. Žalobce tak byl povinen zajistit včas všechny podmínky zadávacího řízení a měl přitom předjímat případná rizika, důsledněji vyhodnocovat délku dodacích lhůt a od těchto zjištění pak odvíjet další časový harmonogram.
41. Hodnocením postupu žalobce při uzavírání jednotlivých smluvních ujednání lze konstatovat, že příprava žalobce nekorespondovala s jeho požadavky uvedenými v zadávací dokumentaci a změna termínu dodání díla tak nebyla způsobena nepředvídatelnými okolnostmi. Nesplnění takto nastavených povinností žalobce pak nelze zhojit následnou změnou smluvních ujednání. Jednáním žalobce došlo k podstatné změně smlouvy o dílo, přičemž nelze v žádném případě přisvědčit názoru, že takové porušení by snad bylo způsobeno nepředvídatelnými okolnostmi, které by odpovědnost žalobce vylučovaly. Je nepochybné, že smlouva o dílo včetně jejího dodatku č. 1 byly uzavřeny v rozporu se zadáním a nabídkou vítězného uchazeče. Uzavřením dodatku ke smlouvě došlo k podstatné změně smluvních podmínek odpovídajícím původní zadávací dokumentaci, žalobce tak nedostal povinnosti stanovené v části „Obecná pravidla“ – bod 3, čímž porušil Hl. I., čl. II. bod 2 písm. d) rozhodnutí o poskytnutí dotace. Na základě toho lze konstatovat, že žalobce poskytnuté peněžní prostředky neoprávněně použil a porušil tak rozpočtovou kázeň (ust. § 44 odst. 1 písm. b) zákona o rozpočtových pravidlech).
42. K tomu krajský soud dále konstatuje, že tvrzení žalobce, dle něhož změny podmínek smlouvy o dílo byly konzultovány s poskytovatelem dotace, který tento postup schválil a žalobce tak byl v legitimním očekávání správnosti jeho postupu, nebylo ničím doloženo. Takto prezentovanou žalobní námitku tedy nelze považovat za důvodnou. V této souvislosti odkazuje krajský soud na závěry Nejvyššího správního soudu vyslovené v jeho rozsudku č. j. 1 Afs 59/2012 - 34 ze dne 19. 9. 2012: „... Z judikatury Soudního dvora k uvedeným předpisům plyne, že za dodržení všech podmínek dotací jsou výlučně odpovědni příjemci podpor. Skutečnost, že poskytovatel finančních prostředků opomněl upozornit na nesrovnalosti při provádění dané akce, nevylučuje ani neomezuje takovou odpovědnost. Opačný výklad by vedl ke stavu, kdy by byl příjemce dotace zbaven veškeré odpovědnosti za nesrovnalosti, které nebyly oznámeny poskytovatelem. Předpokladem práva dovolávat se legitimního očekávání je v takovém případě poskytnutí konkrétních ujištění ze strany příslušného orgánu, která mohou vzbudit legitimní očekávání u toho, komu jsou určena, a dále skutečnost, že tato ujištění jsou v souladu s použitelnými právními předpisy ... Zásady legitimního očekávání se tak nemůže dovolávat příjemce, který se dopustil zjevného porušení platné právní úpravy ...“ Z průběhu správního řízení je přitom nepochybné, že žalobce na obhajobu svého názoru žádné konkrétní ujištění ze strany poskytovatele dotace nedoložil, nebylo tedy z jeho strany jakkoliv důvodné se legitimního očekávání dovolávat.
43. Krajský soud nemohl rovněž přisvědčit žalobní námitce, dle níž žalobce upozorňoval i na obsah následně uzavřených dodatků ke smlouvě o dílo č. 2 a 3, v nichž dle jeho názoru rovněž došlo k prodlužování termínu pro plnění díla, a v těchto případech správní orgán

neshledal žalobcovo pochybení, které by vyústilo v uložení odvodu za porušení rozpočtové kázně. V případě žalobcem vzpomínaných dvou dodatků se jednalo o požadavky správních orgánů, které žalobce samozřejmě nebyl schopen ovlivnit. Šlo o požadavek Městského úřadu Náchod, odboru životního prostředí a dále o požadavky zakotvené ve stavebním povolení spočívající v povolení demoličních prací z pohledu ochrany ovzduší, kontaminace podzemních vod, vodo nepropustné izolace, betonových podlah či zabudování absorpčních vpustí na zpevněných plochách. Správcem daně k této otázce v rámci daňové kontroly konstatoval, že nebylo postaveno na jisto, zda jsou důvody pro prodloužení termínu plnění díla objektivní či nikoliv, a proto ponechal tyto skutečnosti bez nálezu (dodatky č. 2 a 3 smlouvy o dílo).

44. Naproti tomu v projednávané věci došlo k uzavření dodatku č. 1 ke smlouvě o dílo z důvodu jednání samotného žalobce, kdy ten poskytl zpracovateli projektové dokumentace stěžejní zadávací podklady opožděně, což vedlo následně ke změně termínu předání dokumentace. Lze samozřejmě souhlasit s názorem žalobce, že nemůže predikovat veškeré budoucí potenciální komplikace, nicméně je třeba v dané věci připomenout, že příprava žalobce nekorespondovala s jeho požadavky uvedenými v zadávací dokumentaci, přičemž tyto podmínky zadávacího řízení vytvářel právě žalobce s ohledem na své potřeby. Krajský soud tak nemohl přisvědčit názoru žalovaného, dle něhož všechny dodatky byly uzavřeny ze stejného důvodu a přitom v případě dodatku č. 2 a 3 k vyměření odvodu za porušení rozpočtové kázně nedošlo. Správce daně ve zprávě o daňové kontrole dostatečně vyjasnil, že důvody pro prodloužení termínu plnění se odvíjely od požadavků správních orgánů, takže nebylo zcela jasné, zda tyto důvody pro prodloužení termínu jsou objektivní či nikoliv. Proto správce daně ponechal tato zjištění bez nálezu. V případě uzavření dodatků č. 2 a 3 se tak jednalo o zcela odlišné důvody, které nejsou srovnatelné s důvody pro uzavření dodatku č. 1.

45. Krajský soud závěrem konstatuje, že žalovaný důkladně hodnotil postup žalobce z pohledu čl. VII. odst. 5 Přílohy rozhodnutí o poskytnutí dotace, který pamatuje právě na případy porušení rozpočtové kázně. Závěr učiněný na základě podrobné analýzy činnosti žalobce tak lze považovat za zákonný. Krajský soud se ztotožňuje se závěrem, dle něhož koordinace a včasné zajištění všech potřebných atributů pro uvedené zadávací řízení bylo na odpovědnosti žalobce, a jeho argument nelze tudíž uznat jako liberační důvod pro neplnění povinností stanovených Rozhodnutím a Pravidly, tedy jej nelze považovat za nepředvídatelný, tudíž objektivní důvod, vylučující odpovědnost žalobce.

b) *Zásada proporcionality, stanovení odvodu ve výši 7 %*

46. Ke stanovení odvodu ve výši 7 % žalobce konstatoval, že z napadeného rozhodnutí nelze seznat, jakou hodnotu mají jednotlivá pochybení. Vyslovil přesvědčení, že prodloužení doby plnění by nastalo u kteréhokoliv jiného vítězného uchazeče, připomenul, že u veřejné zakázky došlo k celkovému navýšení o 4,7 %. Měl tak za to, že jednotlivá pochybení měla být hodnocena jako marginální a žalovaný měl vyměřený odvod snížit na 5 %, jak ostatně dle jeho názoru konstatoval ve zrušujícím rozsudku i zdejší soud.

47. K této námitce krajský soud uvádí, že z napadeného rozhodnutí je zřejmé, že žalovaný poté, co dospěl k závěru, že ze strany žalobce došlo k porušení rozpočtové kázně, zohledňoval při stanovení výše procentní sazby okolnosti svědčící ve prospěch a okolnosti svědčící v neprospěch žalobce. Tomuto postupu nelze nic vytknout.

48. Krajský soud se přiklání k názoru žalovaného, že za okolnosti svědčící výrazně ve prospěch žalobce lze seznat:
- skutečnost, že daná pochybení neovlivnila naplnění stanoveného účelu deklarovaného rozhodnutím,
 - fakt, že poskytnuté peněžní prostředky byly vynaloženy na předmětný projekt, na nějž byla dotace určena,
 - skutečnost, že kromě naplnění účelu projektu byl dodržen i termín ukončení projektu,
 - fakt, že obě zadávací řízení byla realizována již v roce 2008, kdy v obecné rovině neexistovaly dostatečné zkušenosti se zadáváním veřejných zakázek dle zákona o veřejných zakázkách ani v intencích Pravidel,
 - skutečnost, že zjištěná pochybení u zadávacího řízení 1 i 2 nebyla zapříčiněna vědomým jednáním žalobce majícím za cíl obcházení podmínek Rozhodnutí, ale spíše nedůsledným přístupem k plnění podmínky stanovené Hl. I čl. II bodem 2 písm. d) Rozhodnutí,
 - okolnost, že v rámci realizace projektu nebyly shledány další nesrovnalosti,
 - okolnost, že dle názoru zdejšího soudu vysloveného ve zrušujícím rozsudku nedošlo k pochybení ve věci vymezení dílčích hodnotících kritérií „záruční podmínky“ a „způsob zajištění kontroly jakosti díla“.
49. Krajský soud rovněž souhlasí s názorem žalovaného, dle něhož při stanovení výše odvodu je nutno přihlídnout i k okolnostem svědčícím v neprospěch žalobce, a to že se žalobce dopustil pochybení jak v zadávacím řízení 1, tak i zadávacím řízení 2, takže v důsledku těchto dvou pochybení mohl být ovlivněn výsledek zadávacího řízení, a daná pochybení mohla vést k neehospodárnému a neefektivnímu vynakládání veřejných prostředků.
50. Dále lze k věci konstatovat, že z konečné výše odvodu nelze než dovodit, že požadavek žalobce, aby daná pochybení byla hodnocena jako marginální, byl postupem žalovaného naplněn. Konečný odvod byl nepochybně vyměřen při dolní hranici při zohlednění tří porušení dotačních podmínek a to: navýšení veřejné zakázky, prodloužení doby plnění o dva týdny a změna smluvních podmínek uzavřením dodatku č. 1. Zdejší soud v předcházejícím zrušujícím rozsudku dotýkajícím se projednávané věci dospěl k závěru, že žalobce porušil podmínky dotace, když veřejnou zakázku navýšil o 143 365 Kč oproti nabídce vítězného uchazeče. Rovněž tak považoval soud za nepochybné, že žalobce nepostupoval v souladu s podmínkami Rozhodnutí o poskytnutí dotace, když prodloužil dobu plnění zakázky o dva týdny z důvodu čerpání dovolené vítězným uchazečem. Poslední pochybení žalobce, tedy uzavření dodatku č. 1, kterým došlo k prodloužení lhůty pro předání vypracované projektové dokumentace, bylo podrobně soudem zdůvodněno v tomto rozsudku. Krajský soud tedy setrvává na zjištění, že k porušení rozpočtové kázně ze strany žalobce došlo a to nedodržením tří dotačních podmínek. Za této situace považuje soud vyměření odvodu za porušení rozpočtové kázně ve výši 7 % za přiměřené a správcem daně a žalovaným řádně odůvodněné. Z napadeného rozhodnutí je totiž zřejmé, že při stanovení výše odvodu správce daně i žalovaný zvažovali okolnosti konkrétního porušení rozpočtové kázně a vycházeli ze zásady proporcionality mezi závažností daného porušení a výší vyměřeného odvodu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 9. 2014, č. j. 2 As 106/2014 – 46). Tento závěr je i v souladu s názorem zdejšího soudu vysloveným v bodě 48 předcházejícího zrušujícího rozsudku,

v němž bylo uvedeno, že nelze zcela vyloučit snížení vyměřeného odvodu na 5 %. Tento názor však byl vysloven ještě předtím, než bylo zcela vyjasněno a podloženo, zda došlo k prodloužení lhůty pro předání vypracované projektové dokumentace v souladu s čl. VII. odst. 5 Přílohy rozhodnutí o poskytnutí dotace, či nikoliv. Jestliže však konečný závěr svědčí ve prospěch zjištění, že i v tomto případě došlo ze strany žalobce k porušení rozpočtové kázně, je logické že snížení odvodu na minimum nemá v tomto případě své opodstatnění. Krajský soud tedy přisvědčil názoru žalovaného, že výše odvodu odpovídá charakteru a závažnosti pochybení. Žalovaný přitom v napadeném rozhodnutí zákonným způsobem odůvodnil, proč při vyměření odvodu za porušení rozpočtové kázně vycházel vzhledem k rozsahu a druhu pochybení z procentní sazby 7 %.

51. Na základě shora uvedených skutečností krajský soud žalobu jako nedůvodnou ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
52. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, právo na náhradu nákladů řízení mu proto nevzniklo. Ze spisu nevyplývá, že by žalovanému náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti vznikly.

Poučení

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 22. února 2023

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu